

det saaledes, at det var alle Søfolk paa danske Skibe, der vare forsikringsberetigede. Saa sagde den ærede Minister, at man ikke skulde begunstige Udlændinge ved i al for høj Grad at gøre sig Anstrenge for at skaffe dem Forsikring, for det var ikke dem, vi navnlig skulde hjælpe. I dette sidste er jeg ganske enig med den højtærede Minister; det er ikke Udlændinge, vi specielt skulde hjælpe, men det er vore egne Søfolk. Men jeg tror netop, at vi hjælpe vore egne Søfolk bedst ved at udstrække Forsikringsretten til alle Søfolk, thi derved betage vi Rederne den Tilbøjelighed, de kunde have, til fortrinsvis at søge Laskarer, Malajer og Negere. Naar de overfor dem have samme Forpligtelse med Hensyn til Forsikring, er der en Grund mindre til at foretrække dem. Det var derfor, jeg mente, at man af Hensyn til vore egne Søfolk skulde søge at gøre Forsikringspligten lige stor for alle, hvis det da kan lade sig gøre. At det kan blive vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at faa afhændet en Forsikringsum til paarørende af Malajer eller Negere, som have deres Hjemsted, Gud ved hvor, er ganske afgjort, men for saa vidt der er ordnede Forhold i vedkommendes Hjemstavn, kan det lade sig gøre, og det er der de fleste Steder, hvor man kan tage Søfolk fra.

Det var kun det, jeg vilde bemærke, i øvrigt er jeg enig med den højtærede Minister i, at vi maa søge at komme en Vej ud her, og jeg er glad for Forslagets Fremkomst. Jeg vil ikke dermed have udtrykt, at jeg er glad for al Ting i Forslaget, thi jeg havde naturligvis helst set, at man i dette Forslag kunde følge det Princip, som Socialdemokrater helst se fulgt ved den Slags Forsikringer, nemlig at det var Staten, der bar det, men vi resignere naturligvis, naar vi ikke kunne faa fuldt ud hvad vi ønske.

Neergaard: Jeg skal blot til den højtærede Minister bemærke, at jeg maa fastholde de Overslag, jeg gjorde i Mødet i Gaar med Hensyn til Bekostningen alene ved Forsikringen for Dødsrisiko særlig for Sejlskibes Vedkommende. Jeg tror, man vugger sig i Illusioner, hvis man gaar ud fra, at det bliver mindre end de Tal, jeg har angivet. Det vil efter al Sandsynlighed endda blive ikke saa lidt mere. Der er ingen Grund til at tro, at Forholdet skulde stille sig væsentlig gunstigere for Danmark, end det stiller sig for Tyskland og Norge, og se vi den officielle Statistik

over Søulykker, over Tab af Menneskeliv ved Forlis af danske Skibe eller ved dansk Skibsfart i det hele taget, tør jeg knapt en Gang nævne det Tal, der fremkommer der, idet det fører os endnu højere op. Vi maa naturligvis bestandig erindre, at en Del af disse Skader bortfalder i ulykkesforsikringsteknisk Forstand, fordi der ikke er efterladte, som skulde have en Erstatningssum, men selv om man gør et anseligt Fradrag herfra, vil Nettopræmien i hvert Fald paa ingen Maade blive under de ca. 30 Kr., som jeg angav i Mødet i Gaar. Jeg tror, man gør rettest i at holde sig dette for Øje. Jeg tror, at hvis man samler yderligere Oplysninger derom, vil man faa bekræftet, at dette absolut er Minimumsgrænsen, og at Tallet sandsynligvis bliver langt højere.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Thomas Larsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 14. April 1893, jfr. Lov Nr. 55 af 4. April 1902, angaaende Oprettelse af en Kreditforening af Grundejere paa Landet i Jylland.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 17—18.)

Nielsen-Grøn: Grunden til, at dette lille Lovforslag, som her foreligger, ikke blev vedtaget i Landstinget i sidste Samling, var jo den, at Samlingen blev sluttet i April Maaned. De samme Udtalelser, som jeg kom med i Fjor, kan jeg komme med i Aar, idet jeg kan give Forslaget min bedste anbefaling. Der er ingen Tvivl om, at dette Lovforslag vil faa særlig Interesse for Laansøgerne. Kreditforeningen i sig selv er jo en udmærket Kreditforening; dens Obligationer ere solide, men